

stærk her i Danmark, som den senere og især under Krigen er blevet. Jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Landbrugsminister nu gennem dette Andragende gøres opmærksom paa denne tilsyneladende Forglemmelse, vil det heller ikke vare længe, inden der bliver truffet Foranstaltninger til at ændre den.

Jeg haaber, at den samme Velvillie vil blive ydet fra den højtærede Indenrigsministers Side overfor et Andragende, som Gedeavlsforeningen har indsendt om en Ændring i Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred. Andragendet gaar ud paa at søge Loven ændret saaledes, at det kan tillades at tøjre Geder paa Landvejenes Græsrabatter, noget, som i dette Øjeblik er forbudt i Loven. Naturligvis maa der tages Hensyn til og sørges for, at Landvejenes Træer ikke ødelægges, og at Færdselen ikke generes, men det Spørgsmaal skulde jeg dog mene, man meget let vilde kunne komme ud over. Jeg haaber, som sagt, paa Velvillie fra den højtærede Indenrigsministers Side, og jeg haaber, at det snarest maa kunne lade sig gøre at faa denne Ændring i Loven foretaget.

Jeg vil gerne med det samme rette et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister angaaende Godtgørelse fra Staten til den aarlige Drift af Fodfolkskasernen i Odense. Den stærke Belægning, som Indkaldelserne under Krigen og ogsaa Indkvarteringen eller Interneringen af fremmede Krigsfolk har foraarsaget paa Kasernerne i Odense, har medført en betydelig Stigning i Vedligeholdelsesudgifterne. En Del af denne Stigning er blevet refunderet af Statskassen, og jeg vil bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak derfor, men jeg vil henstille, at den hele Merudgift kunde blive dækket overfor Odense Kommune; thi det forekommer mig, at dette ikke er en Udgift, der med Rette kan paalægges denne enkelte By og dens Borgere.

Der er i øvrigt Grund til med et Par Ord at dvæle ved det Kontraktforhold, der eksisterer mellem Odense Kommune og Staten om de militære Etablissementer derovre. Kontrakten er, saa vidt jeg husker, oprettet i 1898, men siden er der jokset uhyre store Forskydninger. Forholdene har ændret sig ganske overordentligt til Odense Kommunes Ugunst. Det viser sig saaledes,

at der i Regnskabsaaret 1918—19 har været et Driftoverskud paa 2 200 Kr., og dette lille Beløb har man fra Kommunens Side skullet anvende til Forrentning og Afdrag af den Kapital paa 700 000 Kr., som er anbragt i de militære Etablissementer. Dette giver ganske naturligt et meget stort Underskud, op imod en 40 000 Kr., som alene skal dækkes af Skatteyderne i Odense. Det forekommer mig, at da Hæren, ogsaa den Del af den, der ligger garnisoneret i Odense, ikke er en Institution, der angaar denne Kommune alene, men derimod er hele Samfundets, hele Statens, er der noget urimeligt og uretfærdigt i, at saadanne store Ekstraudgifter skal paalægges alene denne Kommunes Skatteydere. Jeg vilde derfor gerne henstille, at der ændredes i Kontrakten, eller at Staten indtog en anden Stilling overfor Odense Kommune, saaledes at man saa bort fra Kontraktens Indhold i dette Tilfælde. Jeg har bragt i Erfaring, at saaledes har man ogsaa set paa det overfor nogle andre Kommuner, overfor hvilke man er gaaet op til en Indkvarteringsgodtgørelse af indtil 50 Øre pr. Mand pr. Dag, hvilket er meget, meget mere, end der bliver ydet Odense Kommune; hvis jeg ikke husker fejl, er det saadant noget som 1 $\frac{3}{5}$ Skilling, der bliver ydet i Indkvarteringsgodtgørelse. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at se med Velvillie paa det Andragende, der er fremkommet fra Odense Kommune om en Ændring dette Forhold.

Jeg vil gerne bringe den højtærede Justitsminister en Tak for Forslaget om en fortsat Bevilling paa 1 000 Kr. til Foreningen i Odense for enligstillede Kvinder, en Forening, som udretter meget godt, og som har en betydelig Virksomhed. Sidste Regnskabsaar viser en gennemsnitlig Anbringelse af 45—50 unge Kvinder pr. Maaned. De anbringes for en meget moderat Betaling, nogle halvbetalende og andre har hel Friplads. Men hele Foretagendet har meget vanskeligt ved at balancere, og den Dyrtdid, vi er inde i, har naturligvis yderligere trykket Stillingen for denne Institution. Derfor kommer disse 1 000 Kr.s Genbevilling særdeles vel tilpas, og jeg vil haabe og henstille, at Finansudvalget vil følge den højtærede Justitsministers Forslag.

Jeg vil ogsaa gerne bringe den højt-